

Thesum Juridicarum 15 205

DECADES

S E X

QUAS

1666, 7.

DEO Secundo

In Illustri & Celeberrima Acad.

Rintelensi

P R A E S I D E

DN. D A V I D E
P E S T E L I O

J. V. D. Illustrissimi Comitisschaumb.
& Lippiaci Consiliario, hac in Acad. Cod. &
Feud. Professore publico Ordin. & Facultatis
suae seniore, Praeceptore ac Patrono suo
aetatem colendo,

Publica disquisitioni subiectis

GEORGIVS LVDOVICVS

à MÜNCHAVSEN Nobilis
Schaumburgicus.

IN AUDITORIO *7^{torum}*
die 13ta Novemb.

Nov:

RINTELII, Typis imprimebat GODOFREDUS
CASPARUS *Wächter* Typogr. Acad. An. 1666.

22

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

21

3
296
206

Quod fiat Optimo Maximo
Adjuvante

DECAS Prima.

DE
NUPTIIS

Thesis I.

In nuptiis jus canoni-
cum potius quam
jus civile spectatur.

II.

Conjugium est u-
nius maris & unius
foeminae legitima &
indissolubilis con-

junctio, juxta Divinam institutionem mu-
tuo utriusque consensu inita, ad generis hu-
mani propagationem ac mutuum adjuto-
rium. *Struv. exerc. 29. §. 19.*

A 2

Inter

III.

Inter ascendentes & descendentes nuptiæ prohibentur in infinitum.

IV.

Essentiale matrimonii est vinculum illud conjugale, quo maritus uxori & uxor marito obligatur ab mutuam affectionem & consuetudinem.

V.

Consensus parentum ad liberorum, qui in illorum sunt potestate, matrimonium de jure civili necessario requiritur, sed non æquè de jure canonico, nec de jure Divino.

VI.

Quamvis ducens compressam ab alio non erret in persona, statuta tamen consistorialia, quæ ob illum errorem rescissionem matrimonii permittunt, non sint ratione destituta; Sponsalia autem de futuro propter supervenientem corruptionem facile dissolvuntur, & æquè ob vitium fornicationis à sponso, quam à sponsâ commissum.

VII.

Benedictio sacerdotalis de jure canonico introducta juxta mores ecclesiarum Evangelicæ.

gelicarum requiritur, nec eam quis impunè
omittit; absque eâ tamen matrimonium
potest esse perfectum.

IIX.

Matrimonium cum dissentiente in reli-
gione, non tamen hæreticâ, contrahere licet,
cum infideli, paganâ nimirum, non licet abs-
que concessione speciali illius, cui hoc com-
petit, ad quam tamen non debet esse pronus
ille, qui habet potestatem concedendi. Hæ-
reticam autem definituri non accedimus
pontificiis, verùm amplectimur definitio-
nem, quam Imperator nobis exhibet *in l. 1.*
§. 1 C. de Summ. Trinit.

IX.

Spiritualis cognatio in nostris ecclesiis
non observatur.

X.

Consobrinorum nuptiæ neque jure ci-
vili, neque Divino sunt prohibitæ.

A 3

DE-

DECAS Secunda.

DE TESTAMENTIS.

I.

Hæreditas est successio in universum jus, quod defunctus tempore mortis habuit. *l. 24. D. de V. S. l. 62. ff. de R. I.*

II.

Testamenta illis, quæ juris civilis sunt, meritò accensentur, quamvis & apud alias gentes in usu fuerint.

III.

Ea tamen juri naturæ, uti Jcti jus naturæ accipiunt, ascribēda esse vix poterit defendi.

IV.

Testamentum, uti ex principio *Instit. de test: ord:* patet, ex eo appellatur, quod sit testatio mentis; Sed hæc est nominis descriptio; Res ipsa definitur *in l. 1. ff. qui test: fac: poss:* Quod sit voluntatis nostræ justa sententia, de eo quod quis post mortem suam fieri velit.

V.

Septem inprimis requiruntur ad testam-
menti

7
208

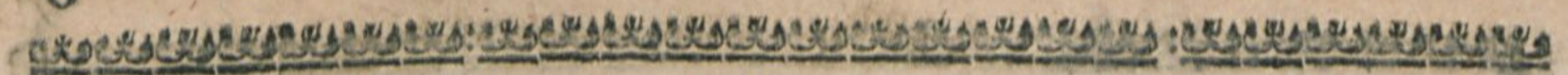
menti scripti solennitatem, 1. Ut testator ultimam suam voluntatem vel propria manu scribat, vel alij dictatam & ab eo scriptam ipse subscribat. 2. Ut septem testes ad subscribendum & subsignandum testator roget. 3. Ut testes rogati de tabulis illius ultimam voluntatem continentibus certiores à testatore vel alio, testatore tamen præsentem & approbante, fiant & audiant & 4. ipsum testatorem videant. 5. Ut singuli testes proprio Chirographo, quis & cujus testamentum signent, testentur. 6. Ut singuli signa sua ponant, quamvis non semper propria requirantur. 7. Et rogatio, subscriptio & subsignatio testium uno contextu, nullo actu extraneo interveniente fiant.

VI.

Testamentum in quo filius familias est exheredatus, si causæ exheredationis non fuerint adjectæ, est nullum.

VII.

Si furiosus conficiat testamentum, & in testamento omnia prudenter sint disposita, & ita scripta, ut homini sanæ mentis conveniant; Tale Testamentum in ipsâ furoris intermissione factum esse præsumendum ac valere, statuo. Legi-

IIX.

Legibus testari prohibentur, qui non sunt cives Romani.

IX.

Per leg: 8. §. fin. ff. h.t. prohibentur testamentum facere ad mortem damnati; quod sc: bona illorum publicentur; Verum, cum publicatio illa bonorum ad mortem damnatorum in nostris provinciis vix obtineat, talis hominis Testamentum valere puto.

X.

Quod privilegium Imperator in jure civili militibus tribuit, etiam hodiernis nostris militibus competit.

DECAS Tertia.

**SCTO VELL. ET
M A C E D.**

Competit Scti Velliani beneficium non solum foeminae intercedenti pro alio, sed etiam illius fidejussori.

II.

Si foemina & mas pro alio simul intercedant,

209

cedant, dabitur in solidum actio aduersus
marem; foemina verò erit libera.

III.

Opponitur hoc Sctum Creditori e-
jusque, hæredibus.

IV.

Ignorantia creditoris mulierem inter-
cessisse, beneficium mulieri adimit.

V.

Ratio hujus Scti est, ne mulieres pro-
pter imbecillitatem suam damnum quod-
dam reifamiliaris persentiant; Accedit,
quod pro alio intercedere sit officium virile;
Officia autem virilia mulieribus sunt inter-
dicta.

VI.

In Scto Macedoniano continetur, ne il-
lis, qui filiis familias pecuniam mutuo de-
dederunt, actio competat.

VII.

Aduersus illum allegatur hoc Sctum,
qui filiofam: pecuniam mutuo dedit.

IIIX.

Uti potest hoc Scto, i. Is eaye, qui
quæve
B

quæve in potestate patriâ existens mutuo accepit pecuniam, 2. fidejussor.

IX.

Tutus quoque in conscientia est qui utitur hoc senatus consulto Macedoniano, etiam si ibi maneat naturalis obligatio.

X.

Si verò filiusfam: ex bonis adventitiis solvat creditori pecuniam debitam, pater illam vindicare, & consumtam condicere potest.

DECAS *Quarta.*

DE

MODERAMINE
INCULPATÆ TUTELÆ,
SEV HOMICIDIO NE-
CESSARIO.

I.

Caroli V. const: Crim: cap. 140. in quo ob defensionem famæ mortem inferre Imperator concedit, est limitandum, & accipiendum de casu, ubi existimationis dispendium est metuendum, nec aliâ ratione laboranti famæ est succurrendum.

Pro

II.

Pro solâ rerum defensione nulli violento bonorum raptori simpliciter atque, absolute vita adimi potest.

III.

Qui verbis saltim offensus statim ad manus & ferrum progreditur, circa modum peccat, qui in homicidio necessario est observandus.

IV.

Ad modum istum etiam pertinet ut defendendi necessitas sit præsens, & ut morte imminens mortis periculum amoveatur.

V.

Quod verò ad modum istum observandum similitudo (ut nonnulli statuunt) armorum requiratur, mihi vix quisquam persuadebit.

VI.

Neque primum aggressoris jectum expectare necesse est.

VII.

Is, qui, eum fugere potuisset, non fugit, sed insultantem expectat, eumque interficit, moderamen inculpatae tutelæ observasse, minime est censendus.

IIX.

In homicidio hoc necessario observandum quoque est tempus, ut nimirum defensi fiat offensione adhuc durante; Ex intervallo enim si fiat, vindicta potius quam defensio erit dicenda.

IX.

Qui defendendo resistit, & aggressorem interficit, de jure saxonico tenetur ad multam unius Werigeldii; *Vid: Matth: Coler: decis: 156. n. 5.*

X.

In probatione principii, quis nimirum autor fuerit rixæ, & provocans; totius necessariæ defensionis cardo consistit.

DECAS Quinta.

DE

PRIVATIS DELICTIS.

I.

Privatum delictum est delictum quod non principaliter Statum Reip. sed privatos lædens vindicatur, ab iis solis quorum interest,

II.

Privatorum delictorum quatuor potissimum

simum.

13
211.

simum sunt species : Furtum, rapina Damnum, injuria. **III.**

Ex plerisque, privatis delictis tam criminaliter quam civiliter agere possumus.

IV.

Furtum est fraudulosa contrectatio, vel ipsius rei, vel etiam usus possessionisve ejus, quod lege naturali prohibitum est.

V.

Etiam rei propriæ furtum fieri potest.

VI.

Contra furis hæredem datur actio in solidum.

VII.

Exod: 22. v. 1. poena furti statuitur quintuplum reddere; Hodie verò & quidem justè, ex Constitutionè Carolinâ fures suspendii poenâ afficiuntur. P. S. D. art. 157. idque, propter criminis illius frequentiam, arg. leg. 16. S. fin. ff. de pæn.

II X.

Rupto laqueo, in terram incolumis decidens fur non est eo ipso liberatus.

IX.

Rapina est rei alienæ fraudulosa & violenta

lente contrectatio ; Damnum autem est delictum quo quis injuriâ servū vel animal alterius occidit, vulneravit & res ejus rapit.

X.

Injuria est delictum in alterius contumeliam, dolo malo admissum, quo vel illius corpus, vel dignitas, vel fama læditur.

*DECAS Sexta.*EXHIBET THESESES
MISCELLANEAS.

I.

Dispensatio non tollit legem, sed legis effectum.

II.

Cruentatio occisi verum occisorem non indicat.

III.

Proba aquaria nullo modo probat innatantes aquæ esse veneficas.

IV.

Αυτοχειρία jure civili est licita ac permessa.

Non

V.

Non solum Imperator, sed etiam status Imperii saluum conductum possunt concedere.

VI.

Polygamia in bene constitutâ republicâ tolerari potest, quamvis Christianam fidem profitens summus princeps, vel etiam extra ecclesiam Christianam constitutus, non facile illam toleraturus est.

VII.

Servilem verberationem & malam tractationem mulierum, quæ apud Moschos insignis amoris insigne est indicium, principes non debent admittere.

VIII.

Fœminæ ab omnibus officiis publicis remotæ sunt de jure civili, si verò lex & mos patrius id admittat, possunt ad Reip. gubernacula admitti.

IX.

Judex regulariter secundum acta ex probata sententiam ferre tenetur.

X.

Jus publicum pertinet ad jurisprudentiam.

CONO.

CORONIDIS LOCO.

Nobiles alii dicuntur nobiles ex nobilibus, alii nobiles ex ignobilibus & alii ignobiles ex nobilibus. Nobiles ex nobilibus sunt illi, qui virtute claris & antiquis orti majoribus, vestigia & vitam illorum sequuntur. Nobiles ex ignobilibus, qui tenuioris sortis parentibus nati, nobilitatem ipsi sibi virtute (non verò pecunia) pepererunt. Ignobiles ex nobilibus, qui à majorum virtute degenerantes improbi evaserunt. Errant itaque & oppido errant, qui nobilitatem ex solis imaginibus æstimant; Etiam si enim tua insignia vel à Christo nato possis de monstrare nec sis virtute nobilis, es profecto vilior plebeio. Quippe virtus, non solum genus te facit nobilem. Nam

*Stemmata quid faciunt, quid prodest Pontice longo
Sanguine censerì? Sola est atque unica virtus
Nobilitus.*

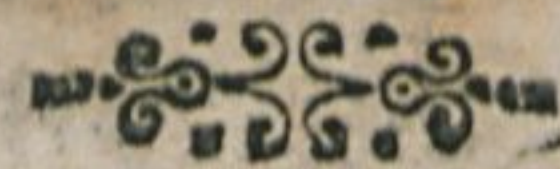
A tres Noble & tres docte Sr.

**Monsieur le Respondant, mon tres
cher & tres honore amy.**

*AV sortir d'un yuer plein de triste froidure,
On void ja le furiste fourni de verdure
De vos muses, (cher amy) la seule concorde
Tous vos compatriots en tirent la corde,
Rien n'est (dy je) à vostre esprit impossible,
Est la moindre de vos theses invincible
Vos merites & los se mettants d'une bande,
Honneurs vous fourniront à vostre demande.*

*Cecy souhaite de tonte son ame Vostre tres
humble Serviteur.*

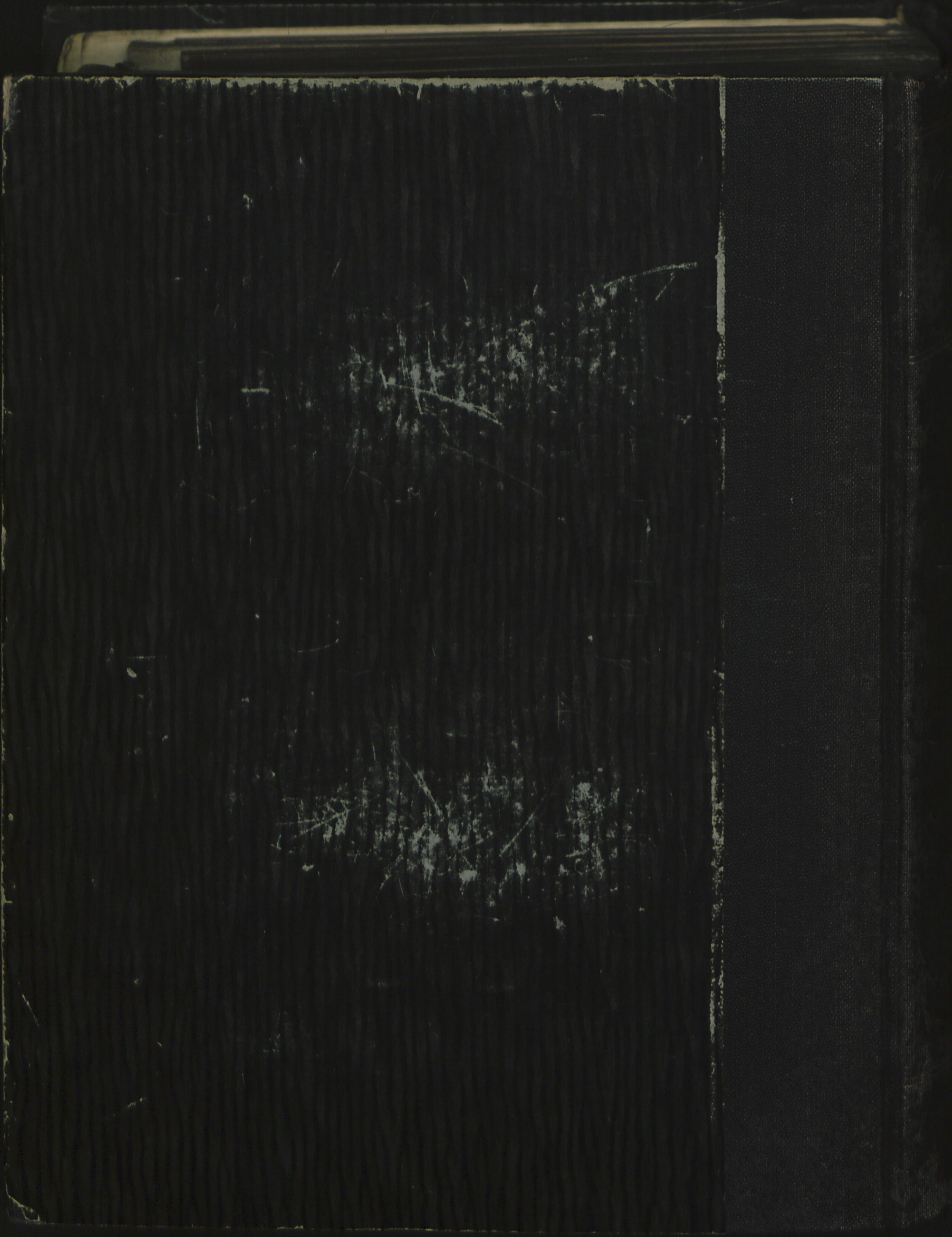
Henry Ebrecht de Grone.

X2615931

1077

dicarum 15 205

DES

X
1666, 7.

cundo
rima Acad.

E
I D E
IO

itis Schaumb.
n Acad. Cod. &
lin. & Facultatis
Patrono suo

icis
DOVICVS
N Nobilis

ctorum

at **GODOFREDUS**
cad. An. 1666.

